

אריק שרון לא דיווח למינהל מקרקעי ישראל על הגבלת שיטחי ההשקיה בחוותו בדרום הארץ וכך הרוויח בינחיים מאות אלפי לירות

מי ינחה מקרקעי ישראל עומד בימים אלה במצב מוזר ביותר: עליו לחקור אם השר הממונה על המינהל, אריק שרון, הפר את חוזה-החכירה שערך בשעתו עם המינהל כבעל חוות שקמים בדרום ואם, כתוצאה מכך, הקטין שרון את תשלומי דמי החכירה שהגיעו למינהל מן החוות. מיכתב שכתב השבוע ראש אגף-קרקע-חקלאית במינהל, משולם רייך, אל מנהל מחוז הדרום יהודה ויר, תורת לו לבדוק כמה דונמים שלחין (קרקע מעוברת בהשקיה) וכמה דונמים אדמת פלחה בעל (ללא השקיה) מעבד שרון החוואי.

מינהל מקרקעי ישראל הכפוף לשר אריק שרון נאלץ לחקור את החוואי אריק שרון שהרוויח מאות אלפי ל"י מהפרת תנאי החכירה של חוותו

תעשיית העוד גידולים להשלמת משק החווה, המושגת על צאן. כאשר קנה אריאל שרון את החברות, קיבל את הסכמת המינהל לכך שחווה החכירה של הקרקע יעבור יחד עם הן החברות. חוזה זה, שתוקן בספטמבר 1971, הוא מיסמך מישפטי המחייב את אריאל שרון ואשתו. כך, למשל, בהסכם השיעבוד שנעשה עם אקסציינג' בנק לצורך מתן תלוואה לרכישת החווה, מופיע סעיף שלם (ד) הקובע כי חוזה-החכירה של הקרקע, כולל התיקון מספטמבר 1971, מצורף להסכם

הדרווחים המפוקפקים של ארייק שרון

המיכתב מורה כי אם יתברר ששטח השלחין בחווה גדול מ-1000 דונמים, יש לפעול מייד כדי לגבות מחוות שרון את ההפרשים, שכן המינהל גובה מהחכרת קר-קע-שלחין סכומים גבוהים פי-חמישה לעומת קרקע-בעל.

שרון עדיין נשאר בעל החווה בחלקים שונים עם אשתו. באוקטובר 1972 נתן האוצר אישור לאריאל שרון לקבל תלוואה בסך 400 אלף דולר מאקסציינג' ניישנל בנק אופ שרי קאגו, שהיה בבעלותו ובניהולו של ידידו הטוב, סם זקס. לאחר מספר מיכתבים נקבע סופית כי התלוואה תוחזר בריבית שנתית של 6% בדולרים, ועוד 2% בלירות.

מישפחת שרון קנתה, למעשה, שתי חב'רות: האחת קרוייה מיפעלי צאן ישראלים והשניה נגב, חווה חקלאית. עם הקנייה שונה שמה של נגב לשקמים, והחברות מיפעלי צאן ישראלים ושקמים אוחדו למעשה. לפי הדין-החשבון שנמסר למס'הכנסה בסוף 1972 היה רכוש החב'רות, עם הרכישת, כך:

- הכנסה מפעולות, בעיקר גידול צאן,

השיעבוד, וכי החברה עמדה בהתחייב' ביותיה לפי חוזה-החכירה לא עשתה כל פעולה ואינה אחראית לכל מהדל המקנה למינהל זכות לבטל את חוזה-החכירה או לגרום את ביטולו. על כתב-שיעבוד זה התומים גם אריאל וגם אשתו, שהם יודעים כי אסור להם לעשות דבר כזשהו כי ניגוד לחוזה-החכירה עם המינהל.

בחימת אריאל ולילי

מי יכתבו של רייך נכתב רק אחרי שחקירה שערכתי בעיסקי החווה העלתה את הפרשה. הבאתי אותה לתשור מתליבו של המינהל. המינהל הבטיח כי יפעל למיצי מלא של חוזה-החכירה ש'נתם בומנו, וכי ידאג לגבות מן החווה את ההפרשים המגיעים ממנה.

אולם אין שום כוונה לנקוט הלוי כיום מישפטיים או אחרים על מוע'שי העבר, וזאת למרות שחווה החכירה נתן למינהל סנקציות ברורות במימקה כזה או דומה זו. כבלות חבל, אין מדובר בחווה של אלמוני, אלא כמי שיעטרך לאשר, כממונה על המינהל, את נקיטת ה'צעים נגד עצמו כחוואי.

האודעה האחרונה בתיק שקמים, חווה חקלאית (מיספר החברה 51-063032) מוס'רת, כי ב-15 ביולי השנתה חדל אריאל שרון מ'רחובות, לכהן כמנהל החברה ורק אשתו, ליילי שרון, נשארה מנהלת. אולם לפי הרישום

הסכם זה נעשה ביום **ב' חשוון** שנת **תשל"ג** (1973) בין **אקסציינג' נגב** ל**בנק אוף שיקאגו (להלן - "הבנק")** מצד אחד, לבין **אריאל שרון ו-ליילי שרון (אשר יקראו להלן יחדיו - "בית סגנר", ובנפרד "אריאל" ו-"ליילי"),** שיקמים חוה חקלאית בע"מ (להלן - "שיקמים") ו-**מפעלי צאן ישראליים בע"מ (להלן - "מפ"צ")** מצד שני.

אריאל וליילי

הסעיף הראשון בכתב-השיעבוד שבין מישפחת שרון לבנק אקסציינג' ניישנל בנק אוף שיקאגו, מגלה, כי שמה המלא של ליילי שרון הוא ליילי. שניהם נקראים בטופס החוזה, לשם קיצור, בית-שרון.

הריבית תשולם כעבור שנתיים מתחילת מאי 1973, ואילו הקרן תוחזר ב-64 תש"ל למים רבע-שנתיים, שיתחילו 48 חודשים אחרי מאי 1973. החווה עם הבנק נתתם במאי 1973, ועם העברת התלוואה הפכה החווה רכושם של בני מישפחת שרון. ליילי שרון עצמה מונתה כמנהלת בחב'רות המחזיקות בשטח כבר בדצמבר 1972, ואריאל שרון במהלך שנת 1973.

157 אלף לירות, בניכוי ההוצאות היה ה'רווח הנקי 10 אלפים לירות.

- לחברות נכסים שונים כשווי 450 אלף לירות.
- הנכס העיקרי של החברות (נוסף על כך) היה חווה עם מינהל-מקרקעי-ישר'אל (שנעשה בשעתו עם הקרן הקיימת) להחכרת כ-4000 דונם קרקע לגידול צאן ובעלי-חיים, עם היתר לגדל עליו גידולי

מים, מיס, ושרון

ח חוזה-החכירה עם המינהל, כולל התיקון, קובע: "דמי-החכירה, החל מספטמבר 1971, יהיו על בסיס המחירון לגידולים חקלאיים, כפי שנקבע על-ידי מרעזת-מקרקעי-ישראל לסוגי הגידולים החקלאיים השונים, כפוף לשינויים שעל-י'הם תחליט המרעזת מדי פעם בפעם, על בסיס השטחים להלן:

- "1000 דונם שלחין, לפי 16 לירות לדור'גם (לשנה).
- "2500 דונם גידולי-פלחה בעל, לפי 0.75 לירות לדונם.
- "168 דונם שיטחי ואדנית, לפי מחירי מירעה, לפי 0.05 לירות לדונם.

הסכום דלעיל מבוסס על מיכסתימים מאושרת קבועה של נציבות-המים של 485 אלף ממ"ק לשנה. אם תשתנה כמות המים המוקצבת, לפחות או ליותר, תות' אם הלוקת השטחים המפורטת לעיל שב'